ଓଡ଼ିଶା ସ୍ପଞ୍ଜ ଆଇରନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଡିସେମ୍ବର 9, 1997

[ଏସ୍.ସି. ସେନ୍ ଏବଂ ଏମ୍. ଜଗନ୍ନାଧ ରାଓ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତାବ, 1989 :ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18.

ବିକ୍ରୟ ଟିକସ - ସ୍ଥଗିତକରଣ/ଛାଡ଼ - ପୁରୁଣା ଏବଂ ନୂତନ ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ - ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବ - 1989 ନୀତି ଏବଂ ତା 16.8.1990 ରିଖର ଅଧିସୂଚନା, 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥଗିତ/ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଛାଡ଼ର ଲାଭକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ଲାଭ ପାଇବାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ପୁରୁଣା ଏବଂ ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଭେଦଭାବ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ବୈଧ କାରଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନୁହେଁ - ଓଡ଼ିଶା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ, ଅଧିନିୟମ, 1947, ଧାରା 7 - ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ନୀତି, 1980 - ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ନୀତି, 1986 - ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧିସୂଚନା SRO 790/1990 (ଅର୍ଥ) ତାରିଖ 16.8.1990 - ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 - ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ।

ବିକ୍ରୟ ଟିକସ - ସ୍ଥଗିତକରଣ/ଛାଡ଼ – ଶେଷ ତାରିଖ -ବୈଧତା- 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା 1980 ର ସେହି ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକ ପାଇଁ ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ଲାଭର ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇଥିଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ଯେହେତୁ 1989 ନୀତି ଏକ ନୂତନ ନୀତି ଥିଲା ଏବଂ 1980 ନୀତିର ଧାରାବାହିକତା ନୁହେଁ, ଶେଷ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରିବା ମନ୍ଦ ନୁହେଁ - ଓଡ଼ିଶା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଋଣ ଯୋଜନା ନିୟମ, 1980 ।

ବିକ୍ରୟ ଟିକସ - ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ - ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 -"1.4.1986 ପରେ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ଚିଠାକାର ଦ୍ୱାରା ଏହା ଏକ ତ୍ରୁଟି ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 : ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 ।

ଆଶ୍ୱସ୍ତି - ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ନୀତି ସଂକଳ୍ପ, 1989 ର ଲାଭ ଚାହୁଁଥିବା ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ - ଏହିପରି ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ କୌଣସି ମାମଲା ନଥିଲା - ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 ଅନୁଯାୟୀ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ନୀତି, 1980 ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପାଇଁ ସୁଧ ମୁକ୍ତ ଋଣର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଲାଭ କରିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଏହା 1.4.1984 ରୁ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସରକାର 1.4.1986 ରୁ ଏକ ନୂତନ ନୀତି ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା/ଛାଡ଼ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିଲା, କିନ୍ତୁ 1980ରୁ ନିରନ୍ତର ଚାଲୁ ରହିଥିବା ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଲାଭ ଉଠାଇ ପାରିନଥିଲେ । ତେବେ, 1989ର ଶିଳ୍ପ ନୀତି ସଂକଳ୍ପରେ, 1980ର ନୀତିର ୟୁନିଟ ଗୁଡ଼ିକୁ, ଯାହା 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଯୁକ୍ତି ରଖିଥିଲେ ଯେ 1989 ନୀତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 ରେ '1980 ର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ୍' ର ସଂଜ୍ଞା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 1989 ନୀତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 ରେ ଥିବା ଶବ୍ଦ "1.4.1986 ପରେ" ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ଲିଖିତ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଥିବ; 1.4.1986 ର ଶେଷ ତାରିଖକୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ 1989 ଯୋଜନାକୁ ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଏହା 1980 ଯୋଜନାର ଏକ ଧାରାବାହିକତା ଥିଲା; 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଯିଏ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ଏବଂ 1.4.1986 ପରେ ଯିଏ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ତାହାକୁ ନେଇ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକର ଦୁଇଟି ଗୋଷ୍ଠୀରେ ବର୍ଗୀକରଣ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଥିଲା; ଏବଂ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକମାତ୍ର ୟୁନିଟ୍ ଥିଲେ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : **1.1.** ଓଡ଼ିଶା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, **1947** ର ଧାରା **7** ଅନୁଯାୟୀ **16.8.1990** ତାରିଖର ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ ଅଧିସୂଚନା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତାବ, **1989** (ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ହକଦାର)ର ମଧ୍ୟମ ଏବଂ ବୃହତ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ତିନି ପ୍ରକାରରେ ବର୍ଗୀକୃତ କରେ, ଯେଉଁଥିରୁ କ୍ରମିକ ନମ୍ବର **3** ରେ ଥିବା ବର୍ଗ ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟେ । ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ନୀତି, **1980** ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁଠାରେ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ **1.8.1980** ପରେ ନିବେଶ କରିଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ପ୍ରଥମେ ତିନି ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ ହୋଇପାରେ, ପ୍ରଥମତଃ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ **1.8.1980** ପରେ ନିବେଶ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଭଳି, **1.4.1986** ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ : ଦ୍ଵିତୀୟତଃ, ସେହି ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁମାନେ **1.8.1980** ପରେ ଏବଂ **1.4.1986** ପୂର୍ବରୁ ନିବେଶ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ **1.4.1986** ପରେ ଏବଂ **1.12.1989** ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ; ତୃତୀୟତଃ, ସେହି ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁମାନେ **1.8.1980** ପରେ ଏବଂ **1.4.1986** ପୂର୍ବରୁ ନିବେଶ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ **1.12.1989** ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏହି ତିନୋଟି ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟରୁ, ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରଟି ନୁହେଁ, କେବଳ ଦ୍ଵିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟକୁ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା **3** ର ସ୍ତମ୍ଭ **3** ର ଲାଭ ନେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । କେବଳ ଦ୍ଵିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକୁ **1980** ନୀତିର ଲାଭ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଏବଂ **1989** ନୀତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ **7.3.2** ଅନୁଯାୟୀ **1989** ନୀତି ଅଧୀନରେ ଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

1.2. 1989 ନୀତି, **1986** ନୀତିର ନୂତନ ୟୁନିଟ ଗୁଡ଼ିକୁ, ଯାହା **1.4.1986** ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, କ୍ରମିକ ନମ୍ବର **2** ଅଧୀନରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ଲାଭ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା **3** ଅଧୀନରେ ଏହାର ଲାଭକୁ **1980** ନୀତିର ଦ୍ଵିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ **1.9.1980** ପରେ ଏବଂ **1.4.1986** ପୂର୍ବରୁ ନିବେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ସରକାର, ଯିଏ କି ଭାରପ୍ରାପ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ **1986** ନୀତି ଏବଂ **1980** ନୀତିର ଦ୍ଵିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାର ଅଧୀନରେ ଆସନ୍ତି, ସାଧାରଣ କାରକ ହେଉଛି **1.4.1986** ପରେ ଉତ୍ପାଦନର ତଥ୍ୟ । ବାସ୍ତବରେ, ଏପରି ଏକ ସାଧାରଣ ଉପଚାର **1986** ନୀତି ପ୍ରଚଳନ ହେବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା । **1989**ର ନୀତିକୁ ଆସିବା ପରେ ରାଜ୍ୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲା ଯେ, **1980** ନୀତିର ଦ୍ଵିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ **1.4.1986** ପରେ ଥିଲା, ସେହି ୟୁନିଟ ଗୁଡ଼ିକ **1986**ରେ ନୂତନ ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକ ଭଳି

ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ସମାନ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, **1980** ନୀତି ଅଧୀନରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍, ଯେଉଁଠାରେ ଯଦିଓ ୟୁନିଟ ଗୁଡ଼ିକ **1.8.1980** ପରେ ଏବଂ **1.4.1986** ପୂର୍ବରୁ ନିବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ **1.4.1986** ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଏପରି ଏକ ଯୋଜନାରେ ଖାପ ଖାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥି ସହିତ, ଯଦି **1986** ନୀତି ଅଧୀନରେ ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ଲାଭ **1986** ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇନଥିଲା, ଉଭୟ **1.4.1986** ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ତେବେ ବୋଧହୁଏ **1980** ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ ପାଇଁ ଏକ ଯଥାର୍ଥ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ **1986** ନୀତିର ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ତୁଳନାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭେଦଭାବ କରାଯାଉଛି । **1980** ନୀତିର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯେଉଁଠାରେ ନିବେଶ **1.9.1980** ଏବଂ **1.4.1986** ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ୟୁନିଟ୍ (ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି) **1.4.1986** ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ସେହି ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକ, ତେଣୁ, **1986** ନୀତିର ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ସହିତ ତୁଳନା କରିପାରିବ ନାହିଁ, **1980** ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାର ୟୁନିଟ୍ – କାରଣ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ୟୁନିଟ୍ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦନ ତାରିଖ **1.4.1986** ରେ କିମ୍ବା ପରେ ଏକ ତାରିଖ ଥିଲା । ସର୍ବୋପରି, ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ନୀତି କେବଳ **1986** ନୀତି ଅଧୀନରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ **1989** ନୀତି ଅଧୀନରେ ଜାରି ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ **1980** ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭ ବିସ୍ତାର କରିବାରେ କିଛି ଭୁଲ୍ ନଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ **1986** ନୀତିର ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ଭେଦଭାବ ଏଡ଼ାଯାଇପାରିବ ।

1.3. ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରକଙ୍କ ଉପରେ ଏହା ବିଚାର କରିବାକୁ ଥିଲା ଯେ ସେ ପୁରୁଣା ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ୍ କି ନାହିଁ, ଯାହା ସେମାନେ ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଥିଲେ । ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଯାହା ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ହୋଇଛି, ତାହାକୁ ନୂତନ ଶିଳ୍ପ ତୁଳନାରେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ତେବେ ଏହିପରି ଏକ ବର୍ଗୀକରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଧ ହେବ ।

ଭାରତ ଜେନେରାଲ୍ ଆଣ୍ଡ ଟେକ୍ସଟାଇଲ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ଼ **ବନାମ** *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ,* [1989] Supp. 1 SCC 153 ଏବଂ *ମହମ୍ମଦ ଜଦ୍ଦାର ମଲିକ ଲାସଜନ* **ବନାମ** *ଜମ୍ମୁ ଏବଂ କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ,* [1994] Supp. 3 SCC 24, ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

2.1. 1990 ନୀତି ଅଧୀନରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ କେବଳ ଖରାପ ଯୋଜନା କିମ୍ବା ଅପାରଗତା କାରଣରୁ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନକୁ ଯାଇପାରିନଥିଲା ବୋଲି ତର୍କକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କାହିଁକି କିଛି ୟୁନିଟ୍ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନକୁ ଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ, ଏହାର ନିର୍ମାଣ, ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଖର୍ଚ୍ଚ ବୃଦ୍ଧି, କ୍ଷେତ୍ରର ତୁଳନାତ୍ମକ ଅନଗ୍ରସରତା, ପ୍ରଶାସନିକ ବିଳମ୍ବ କିମ୍ବା ଶ୍ରମ ସମସ୍ୟା ଭଳି ବିଭିନ୍ନ କାରଣ ଥାଇପାରେ ।

2.2. ଏହା ସୁସ୍ଥିରୀକୃତ ଯେ ଟିକସ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଛାଡ଼ ପ୍ରଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକ କ୍ଷମତା ରହିଛି ।

କେରଳ ହୋଟେଲ ଏବଂ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ଆସୋସିଏସନ **ବନାମ** *କେରଳ ରାଜ୍ୟ,* **[1990] 2 SCC 502** ଏବଂ *ପି. ଏମ. ଅଶ୍ୱଥନାରାୟଣ ସେଟ୍ଟି* **ବନାମ** *କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ,* **[1989] Suppl. 1 SCC 696, ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।**

3. 1989 ନୀତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 ଏବଂ 16.8.1990 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଏସ୍.ଆର୍.ଓ. 790/90 (ଅର୍ଥ)ର ଅନୁରୂପ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ, ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ 1989 ନୀତିର ଲାଭ କେବଳ 1980 ନୀତିର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଉକ୍ତ ବର୍ଗୀକରଣ ବୈଧ ଅଟେ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 14 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନୁହେଁ ।

4.1. 1989ର ନୀତିକୁ ପଢ଼ିଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏହା ଏକ ନୂଆ ନୀତି, 1980ର ନୀତିର ଧାରାବାହିକତା ନୁହେଁ ।ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7.3.2 ରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 1980 ନୀତିର ଏକ ୟୁନିଟ୍, ଯାହା ଉକ୍ତ 1980 ନୀତିର ଫାଇଦା ଉଠାଇଥିଲା, ତା'ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ସୁଧ ମୁକ୍ତ ଋଣକୁ ସମର୍ପଣ କରିନଥାଏ, ଉକ୍ତ ୟୁନିଟ୍ 1989 ନୀତି ଅଧୀନରେ ଆସିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଆହୁରି, 1980ର ନୀତି ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଟିକସକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଓଡ଼ିଶା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଋଣ ଯୋଜନା ନିୟମ, 1980ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ

ସୁଧମୁକ୍ତ ଋଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲାବେଳେ, 1989ର ନୀତି ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଶୁଳ୍କକୁ "ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼" ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା ।

ଡି. ଏସ୍. ନାକାରା **ବନାମ** *ଭାରତ ସଂଘ,* **[1983] 1 SCC 305, ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ।**

4.2. 1989 ନୀତି ଅଧୀନରେ ଯାହା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଥିଲା ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ ଯୋଜନାରେ ଆଭିମୁଖ୍ୟର ଏକରୂପତା ଆଣିବା ଏବଂ ଯଥାସମ୍ଭବ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ଥିବା ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବକୁ ଏଡ଼ାଇବା । ତେଣୁ, ଏହା ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ 1.4.1986 ର ଶେଷ ତାରିଖର ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି ଏବଂ 1980 ଯୋଜନାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରକୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ବର୍ଗରେ ସାମିଲ ଥିଲେ, ବାଦ ଦେବା ଏବଂ 1980 ଯୋଜନାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକୁ 1989 ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ବୈଧ କାରଣ ପାଇଁ ଥିଲା ।

5. "1.4.1986 ପରେ" **ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଚିଠାକାର ଦ୍ୱାରା 1989 ନୀତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 ରେ ଏକ ତ୍ରୁଟି ଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଏପରି ଯୁକ୍ତିର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି କୌଣସି ଭୁଲ ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।**

6. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଯେ ଏହା ଏକମାତ୍ର ଶିଳ୍ପ, ଯାହା 1989 ନୀତିର ଲାଭ ମାଗି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଛି, ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ, ଏହା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ମାମଲାରେ ଗୁଣବତ୍ତା ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ମଧ୍ୟ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8580/1997 ।

ଓ.ଜେ.ସି. ନଂ. 4056/1995ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 14.5.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଭୂଷଣ, ଡି. ମଣ୍ଡଳ, ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ନଇଦୀପ ଗୁପ୍ତା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏଚ୍.ଏନ୍. ସାଲଭେ, ସୁଶ୍ରୀ କୀର୍ତ୍ତି ମିଶ୍ର ଏବଂ ପ୍ରୀତେଶ୍ କପୁର । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏମ୍. ଜଗନ୍ନାଧ ରାଓ** ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି O.J.C. ନଂ. 4056/1995 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 14 ମଇ, 1996 ତାରିଖର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି । ଆବେଦନକାରୀମାନେ 1.12.1989ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର 1959ର ଶିଳ୍ପ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟଥିତ, କାରଣ ଏହା ସେହି ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ଲାଭକୁ ସୀମିତ କରିଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ 1.4.1986 ପରେ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲା । 1.12.1989ରୁ ଓଡ଼ିଶା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏସ୍.ଆର୍.ଓ. ନଂ. 790/90 (ଅର୍ଥ) ତା 16.8.1990 ରିଖ ଅଧୀନରେ 1989 ମସିହାର ଶିଳ୍ପ ନୀତିକୁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଅଧିସୂଚିତ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଆମେ ପରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ । ଆମେ ମଧ୍ୟମ ଏବଂ ବୃହଦାକାର ଶିଳ୍ପ ଏକକ ଗୁଡିକ ସହ ସଂପୃକ୍ତ ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର କେଉଁଝର ଜିଲ୍ଲାରେ ସ୍ପଞ୍ଜ ଆଇରନ୍ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀକୁ 9.4.1979 ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 4.4.1980 ରେ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ କାରଖାନା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ । ଏହା 1.4.1984ରୁ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ଯେଉଁ ଶିଳ୍ପ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ସହ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନରେ ଜଡ଼ିତ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ତିନୋଟି ନୀତି, (1) 1980ର ନୀତି, (2) 1986ରେ ନୀତି ଏବଂ (3) 1989ର ନୀତି ।

(I) 1980 ନୀତି : ପୈଠ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପାଇଁ ସୁଧମୁକ୍ତ *ଋଣ /*

1.8.1980ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା 1980ର ଶିଳ୍ପ ନୀତିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ବୃହତ ଏବଂ ମଧ୍ୟମ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକଳ୍ପ/ସମ୍ଭାବ୍ୟ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରତିପୂର୍ତ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ, ଯଦି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭାବେ 25 ପ୍ରତିଶତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଜମା କରାଯାଏ ଏବଂ ଯଦି ଅନୁମୋଦିତ ସଂସ୍ଥା ମାନଙ୍କଠାରୁ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ନଚେତ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଭରଣା କରାଯିବ । ସମ୍ପ୍ରସାରଣ କିମ୍ବା ବିବିଧକରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୂଆ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ, ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ସହିତ ସମାନ ସୁଧ ମୁକ୍ତ ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ଋଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ, ଯାହା ନିବେଶ କରାଯାଇଥିବା ପୁଞ୍ଜିର ବାର୍ଷିକ ସର୍ବାଧିକ 10 ପ୍ରତିଶତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଏହା ବର୍ଷକୁ 20 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷର ଋଣ ଉଠାଣର 10 ବର୍ଷ ପରେ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରାଯିବ । ଏହି ନୀତି କେବଳ ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କ ଇତ୍ୟାଦି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୃହତ ଏବଂ ମଧ୍ୟମ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲାଭ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରିଥାଏ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଉପରୋକ୍ତ ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ପ୍ରୋତ୍ସାହନର ଲାଭ ଉଠାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଏହା 1.4.1984ରୁ ବ୍ୟାବସାୟିକ ଉତ୍ପାଦନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଆବେଦନକାରୀ 1980 ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ 5 ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ସୁଧ-ମୁକ୍ତ ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ଋଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, ଯାହା ନିବେଶ କରାଯାଇଥିବା ପୁଞ୍ଜିର ବାର୍ଷିକ ସର୍ବାଧିକ 10 ପ୍ରତିଶତ, କିନ୍ତୁ ବାର୍ଷିକ 20 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଋଣ 10 ବର୍ଷ ପରେ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷର ଉଠାଣ ପରେ ପରିଶୋଧ କରାଯାଇପାରିବ ।

(II) 1986 ନୀତି : ବିକ୍ରୟ ଟିକସର ସ୍ଥଗିତକରଣ/ଛାଡ଼ ।

1986 ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଏକ ନୂଆ ନୀତି ପ୍ରଣୟନ କରିଥିଲେ । A ର ସଂଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ, 01. 04.1986 ଠାରୁ ରାଜ୍ୟକୁ A, B ଏବଂ C ଜୋନ୍ ରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ନୀତି ଅଧୀନରେ ସଂଜ୍ଞା (D) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ତାରିଖ 1.4.1986 ଥିଲା, ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ 1980 ର ଶିଳ୍ପ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତାବ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଧୀନରେ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବ ନାହିଁ, କେବଳ ସେହି ଚାଲୁ ରହିଥିବା ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁଥିରେ 1980 ନୀତି ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ 1980ର ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ

ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ନିବେଶ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା 1980ର ଶିଳ୍ପ ନୀତି ଅଧୀନରେ ସୁବିଧା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାଇଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିରନ୍ତର ଉଦ୍ୟୋଗ କୁହାଯାଏ I

ଭାଗ D ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରିହାତି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରେ I ଏହାର ଉପ-ପରିଚ୍ଛେଦ (1) କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଛାଡ଼ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିବାବେଳେ ଉପ-ପରିଚ୍ଛେଦ (2) ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ଏବଂ ନୂତନ ଖଦି, ଗ୍ରାମ ଏବଂ କୁଟୀର ଶିଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ ସମାପ୍ତ ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଛାଡ଼ ସହିତ ଜଡିତ I

ମଧ୍ୟମ ଏବଂ ବୃହତ ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ D ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ (iii) ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ସ୍ଥଗିତ ଯୋଜନା ସହିତ ଜଡିତ ଥିବାବେଳେ, ଉପ-ଖଣ୍ଡ (iv) ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ବଦଳରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ଛାଡ ସହିତ ଜଡିତ I ଦୁଇଟି ଉପ-ପରିଚ୍ଛେଦ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> *"(iii) ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ସ୍ଥଗିତ ଯୋଜନା* :
>
> ନୂତନ *ମଧ୍ୟମ ଏବଂ ବୃହତ ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ* ସେମାନଙ୍କର ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ତାରିଖ ଠାରୁ ଜୋନ୍ 'B' ଏବଂ 'C' ରେ 5 ବର୍ଷ ଏବଂ ଜୋନ୍ 'A' ରେ 7 ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ସଂଗୃହୀତ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପ୍ରଦାନକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ I ସ୍ଥଗିତାଦେଶର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସ୍ଥଗିତ ରାଶି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ I
>
> *(iv) ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ବଦଳରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଛାଡ଼* :
>
> ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ସ୍ଥଗିତ ଯୋଜନା ବଦଳରେ, ନୂତନ *ମଧ୍ୟମ ଏବଂ ବୃହତ ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକ* ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ଛାଡ଼ର ବିକଳ୍ପ 3 ବର୍ଷ ଅବଧି ପାଇଁ ବାଛିପାରିବେ, ଯଦି ଜୋନ୍ B ଏବଂ C ରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥାଏ ଏବଂ 5 ବର୍ଷ ଅବଧି ପାଇଁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ତାରିଖଠାରୁ ଜୋନ୍ A ରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥାଏ I

କିନ୍ତୁ 1980ର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁମାନେ 1986ରେ ନୀତିରେ ନିବେଶ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା 1980ର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ/ସୁବିଧାର ଲାଭ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ, 1980ର

ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକ ବିଳମ୍ବ/ଛାଡ଼ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ 1986 ନୀତିର ଲାଭ ଉଠାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ତାହା ସେମାନେ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ କରିଥାନ୍ତୁ କିମ୍ବା 1.4.1986 ପରେ । ଏହା କେବଳ 1989 ନୀତିରେ ଥିଲା, ଯେ 1980 ନୀତିର ଯେଉଁ ୟୁନିଟଗୁଡିକ 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପରି ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

(III) 1989 ନୀତି : ବିକ୍ରୟ ଟିକସର ସ୍ଥଗିତକରଣ/ଛାଡ଼ ।

ତା'ପରେ ଆମେ 1989 ନୀତି ସଂକଳ୍ପକୁ ଆସିଛୁ, ଯାହାର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ତାରିଖ ହେଉଛି 1.4.1989, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.7 ନୂତନ ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ କୁ ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥିର ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ କେବଳ 1.4.1989 ରେ କିମ୍ବା ପରେ କରାଯାଇଛି । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.9 ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.11 ରେ ଅଗ୍ରଗାମୀ ୟୁନିଟ୍ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣୀ ଉଦ୍ୟୋଗୀଙ୍କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ।

(a) ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.17 ରେ *1986 ନୀତିର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ ଗୁଡ଼ିକୁ ନିମ୍ନମତେ* ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି:

> "1986 ନୀତିର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ ଗୁଡିକର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେକୌଣସି ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥିର ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ 1 ଏପ୍ରିଲ, 1986 ରେ କିମ୍ବା ପରେ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 1 ଏପ୍ରିଲ, 1986 ପରେ ୟୁନିଟ୍ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯାଉଛି ।

(b) ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 ରେ *"1980 ନୀତିର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ" କୁ ନିମ୍ନମତେ* ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି:

> "1980 ନୀତିର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କୌଣସି ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍, ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥିର ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ 1980 ଅଗଷ୍ଟ 1 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ତା'ପରେ ଏବଂ 1986 ଏପ୍ରିଲ 1 ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 1986 ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖ ପରେ ୟୁନିଟ୍ ବ୍ୟାବସାୟିକ ଉତ୍ପାଦନକୁ ଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯାଉଛି ।

ଆପତ୍ତିଜନକ ଅଂଶଟି ହେଉଛି ଉପରୋକ୍ତ ରେଖାଙ୍କିତ ଅଂଶ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 ରେ "1980 ନୀତିରେ ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ୍" କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ, ରାଜ୍ୟ 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ଲାଭକୁ ସୀମିତ ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ

ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇଛନ୍ତି, କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ୟୁନିଟ୍ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ 1.4.1984 ରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ।

ଆମେ 1989 ନୀତି ଅଧୀନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ । 1989ର ଯୋଜନା ପ୍ରୋତ୍ସାହନଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ-I, ଭାଗ-II ଏବଂ ଭାଗ-III ଭାବେ ତିନୋଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଛି ।

(a) ପ୍ରଥମ ଭାଗ 1.12.1989 ପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୂତନ ଶିଳ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସରୁ ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରେ । ବିଭିନ୍ନ ଭୌଗୋଳିକ କ୍ଷେତ୍ର A, B ଏବଂ C ରେ ଅବସ୍ଥିତ କି ନାହିଁ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପ୍ରଦାନକୁ 9 ବର୍ଷ କିମ୍ବା 7 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଜଣେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶର ଲାଭ ବାଛିଥାଏ, ତେବେ ଯଥାସ୍ଥିତି ଏହା 9/7 ବର୍ଷ ହେଉଥିବାବେଳେ ଯଦି ଜଣେ ଛାଡ଼ର ବିକଳ୍ପ ବାଛିଥାଏ ତେବେ ଏହା 7/5 ବର୍ଷ ପାଇଁ ହେବ ।

(b) 1989 ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ 1986 ନୀତିର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ ଗୁଡ଼ିକ ସପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯଥା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.17ରେ କୁହାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ 1.4.1986 ପରେ ଏବଂ 1.12.1989 ପୂର୍ବରୁ ନିବେଶ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ସେମାନେ ଭାଗ । ଭଳି ସମାନ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାଆନ୍ତି, ଯାହା 1989 ନୀତିର ନୂତନ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ ।

(c) 1989 ନୀତିର ତୃତୀୟ ଭାଗ '1980 ନୀତିର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ୍' ସପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ସହିତ ଜଡିତ, ଯଥା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 ରେ କୁହାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ 1.8.1980 ପରେ ଏବଂ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ନିବେଶ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଭାଗ । ଭଳି ସମାନ ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ, ଯାହା 1989 ନୀତିର ନୂତନ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା 1980 ନୀତି ଅଧୀନରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଋଣ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲାଭ ତ୍ୟାଗ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି ହୋଇଥାଏ ।ଏହା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7.3.2ରେ ନିମ୍ନମତେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି;

7.3.2. ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଛାଡ଼/ସ୍ଥଗିତକରଣ : ଭାଗ-I ଅଧୀନରେ ନୂତନ ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ତାରିଖ ପରେ *1980 ନୀତିର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ* ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବ, ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ *ଓଡିଶା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଋଣ ଯୋଜନା ନିୟମ, 1980 ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଋଣ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ/ଆଦେଶାବଳୀରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ସମର୍ପଣ କରାଯାଏ ।*

ତା'ପରେ ଏହା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7.3.3ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ 1980 ନୀତିର ୟୁନିଟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଯେଉଁ ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକ 1.8.1980 ପରେ ଏବଂ 31.3.1986 ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ/ଆଧୁନିକୀକରଣ/ବିବିଧକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ବିଦ୍ୟମାନ ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟର ସ୍ଥାପିତ କ୍ଷମତା ଉପରେ ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ନୀତି ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହେବ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ :

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା ଯେ '1980 ର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ୍' ର ସଂଜ୍ଞା (ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18) ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7.3.2 ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ 1980 ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ନିବେଶ କରିଥିବା କିନ୍ତୁ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ଭଳି ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକୁ ସୁଧମୁକ୍ତ ଋଣର ଲାଭ ସମର୍ପଣ କରିବା ଏବଂ 1989 ଯୋଜନାର ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ ସୁବିଧା ହାସଲ କରିବା ଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ଯଦି 1989 ନୀତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18ରେ ଥିବା ସଂଜ୍ଞାର ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7.3.2 ର ଲାଭ ଉଠାଇପାରିବେ ଏବଂ ଋଣ ସମର୍ପଣ କରିପାରିବେ ଏବଂ ତା'ପରେ 1989 ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ ଦାବି କରିପାରିବେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ :

ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 ରେ '1980 ର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ୍' ର ସଂଜ୍ଞା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଥିଲା ଏବଂ ମନମୁଖୀ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସରୁ ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ସରକାର ନିଶ୍ଚୟ ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିଥିବେ ଏବଂ ଟିକସ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସରକାରଙ୍କ ଏକ ବଡ଼ ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଯୁକ୍ତି:

ଏହି ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତି ଭୂଷଣ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ 1989 ନୀତିର ଧାରା 2.18 ରେ ଥିବା ଶବ୍ଦ "1 ଏପ୍ରିଲ 1986 ପରେ" ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ଲିଖିତ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଥିବ ଏବଂ ସରକାର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ "1 ଅଗଷ୍ଟ 1980 ପରେ" ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିଥିବେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ *ନାକାରା* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ*, [1983] 1 SCC 305 ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, 1989 ନୀତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 ରେ ଶେଷ ତାରିଖ 1.4.1986କୁ ତ୍ରୁଟିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ 1989 ଯୋଜନାକୁ ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଏହା 1980 ଯୋଜନାର ଏକ ଧାରାବାହିକତା । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏପରିକି 1989 ଯୋଜନାକୁ ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବା, ଏହା ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା କାରଣ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ, ଯାହା 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ଏବଂ 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ଏହିପରି ଭାବେ ଦୁଇଟି ଗୋଷ୍ଠୀରେ ବର୍ଗୀକରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଥିଲା । ଶେଷରେ, ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତି ଭୂଷଣ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ୟୁନିଟ୍ ଯାହା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ଏବଂ ଆମେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 ଅନୁଯାୟୀ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଶ୍ରୀ ହରିଶ ସାଲଭେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ।

ଏଥିରେ ଚିଠାକାରଙ୍କର ତ୍ରୁଟି ରହିଛି କି?

'1 ଏପ୍ରିଲ 1986 ପରେ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଚିଠାକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1989 ନୀତିର ପାରା 2.18 ରେ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରଥମ ଯୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଆମ ମତରେ, ଏହି ଯୁକ୍ତିର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ, ଆମେ ଏପରି କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଅନୁମାନ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଆହୁରି, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7.3.3, ଯାହା 1980 ନୀତିର ୟୁନିଟ ଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ସହ ଜଡ଼ିତ, ସେହି ସମାନ

ଶେଷ ତାରିଖକୁ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥାଏ । ଅଧିକନ୍ତୁ, 1989ର ନୀତିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିନିୟମ 7 ଅଧୀନରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏସ୍.ଆର୍.ଓ. 790/90 (ନିମ୍ନରେ ସୂଚିତ) ରେ 16.8.1990 ତାରିଖର ରାଜପତ୍ର ଅଧିସୂଚନା (ଅର୍ଥ) ରେ ପୁଣି ତାଲିକା 3 ଏବଂ ତାଲିକା 6 ଅଧୀନରେ ସେହି ସମାନ ତାରିଖ 1.4.1986 ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଭୁଲର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଲୋଚନାରେ ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବୁ ଯେ କେବଳ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ, ବରଂ ଉକ୍ତ ଶେଷ ତାରିଖ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

ନାକାରା ଲାଗୁ ହୁଏ କି?

ନାକାରାଙ୍କ ମାମଲା (1983) 1 SCC 305 ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅନ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଏହି ତର୍କ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ 1989 ନୀତି ହେଉଛି 1980 ନୀତିର ଧାରାବାହିକତା । 1989ର ନୀତିକୁ ପଠନ କଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏହା ଏକ ନୂଆ ନୀତି, 1980 ନୀତିର ଧାରାବାହିକତା ନୁହେଁ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7.3.2ରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 1980 ନୀତିର ଏକ ୟୁନିଟ୍, ଯାହା ଉକ୍ତ 1980 ପଲିସିର ଫାଇଦା ଉଠାଇଥିଲା, ତା'ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ସୁଧ ମୁକ୍ତ ଋଣକୁ ସମର୍ପଣ କରିନଥାଏ, ଉକ୍ତ ୟୁନିଟ୍ 1989 ନୀତି ଅଧୀନରେ ଆସିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, 1980ର ନୀତି, ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଟିକସକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଋଣ ଯୋଜନା ନିୟମ, 1980ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ "ସୁଧ ମୁକ୍ତ ଋଣ" ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଥିବାବେଳେ, 1989ର ନୀତି ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଶୁଳ୍କକୁ "*ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼*" ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା । ଯେହେତୁ 1989 ନୀତି ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା, ଆମ ମତରେ *ନାକାରା* [1983] 1 SCC 305 ଲାଗୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । *ନାକାରା* ମାମଲାରେ କେତେକ ନିୟମ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉକ୍ତ ଲାଭକୁ ଶେଷ ତାରିଖ ଆଧାରରେ ସେହି ଶ୍ରେଣୀର ଏକ ବର୍ଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଧିକାରର ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାହାର ମନ୍ଦ ଥିଲା, କାରଣ ଶେଷ ତାରିଖର ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥିଲା । ସେହି ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି

ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନାରେ ଶେଷ ତାରିଖ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ଯାହା ସ୍ଥିର କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା (ପୃଷ୍ଠା 333 ରେ):

"ଏବଂ ସାବଧାନ ରୁହନ୍ତୁ ଯେ *ଏହା ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା ନୁହେଁ,* ଏହା କେବଳ ବିଦ୍ୟମାନ ଯୋଜନାର ଏକ ସଂଶୋଧନ । ଏହା ଏକ ନୂଆ ଅବସରକାଳୀନ ଲାଭ ନୁହେଁ । ଏହା ବିଦ୍ୟମାନ ଲାଭର ଏକ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖୀ ସଂଶୋଧନ । *ଯଦି ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂତନ ଧାରଣା, ଏକ ନୂତନ ଅବସର ଲାଭ, ଜଣେ ଏହି ତର୍କକୁ ତର୍ଜମା କରିପାରିଥାନ୍ତେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ନେଇସାରିଥିଲେ ସେମାନେ ଏହା ଆଶା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।"*

ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପୂର୍ବ ତାରିଖ ଠାରୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ୟୁନିଟ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ କୌଣସି ଆର୍ଥିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟକୁ କିଛି ଶେଷ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସମୟ ସୀମା ବିନା ଅତୀତକୁ ଫେରିବାକୁ ବାଧ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ରାଜ୍ୟ କୌଣସି ସମୟସୀମା ବିନା ପିଛିଲା ଭାବରେ ଆର୍ଥିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ, ତେବେ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ କୌଣସି ଲାଭଦାୟକ ଯୋଜନା ଆଣିବା ପ୍ରକୃତରେ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ । ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲାଭପ୍ରଦ ଯୋଜନା ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାର ଯଥେଷ୍ଟ ବଳିଦାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ଆମର ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ 1989 ଯୋଜନା ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା, 1980 ଯୋଜନାଠାରୁ ଭିନ୍ନ, ଆବେଦନକାରୀ *ନାକାରା* [1983] 1 SCC 305 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

16.8.1990 ତାରିଖର ଏସ୍.ଆର୍.ଓ. 790/1990ର ଅନୁରୂପ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ 1984 ନୀତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18ରେ ବର୍ଗୀକରଣ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଛି କି?

ତା'ପରେ ଆମେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଆସିଛୁ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ ଭାବରେ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା, 1989 ର ନୂତନ ନୀତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିଲା, କାରଣ ଏହା ସେହି ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକୁ, ଯାହା 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନକୁ ଯାଇଥିଲା, ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ଲାଭକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି, 1980 ନୀତି ଅଧୀନରେ 1.8.1980 ପରେ

ନିବେଶ କରିଥିବା ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଦକ୍ଷତାର ସହ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନକୁ ଯାଇପାରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ଅନ୍ୟ କେତେକ, ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲେ, 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ 1986 ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା କିମ୍ବା 1.12.1989 ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ପରେ (ଯେତେବେଳେ 1989 ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା) ଉତ୍ପାଦନକୁ ଯାଇପାରିନଥିଲେ । ଖରାପ ପରିଚାଳନା କିମ୍ବା ଅପାରଗତା କାରଣରୁ ଯେଉଁ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିପାରିନଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, କମ୍ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ କରିବା ଏବଂ ଦକ୍ଷଙ୍କୁ 1989 ନୀତିର ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ତର୍କଟି ଆକର୍ଷଣୀୟ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ 1980 ନୀତି ଅଧୀନରେ ଆସିଥିବା ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକୁ ତିନି ପ୍ରକାରରେ ବିଭକ୍ତ କରିବୁ, ଆମେ ଦେଖାଇବୁ ଯେ, ଉଚିତ୍ କାରଣ ପାଇଁ, କେବଳ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟକୁ 1989 ନୀତିର ଲାଭ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାର (ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି) କୁ 1989 ନୀତିର ଲାଭରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ଏହା କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ରାଜପତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରକାଶନର 16.8.1990 (ଅର୍ଥ)ର ବୈଧାନିକ ଅଧିସୂଚନାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ ଯାହା 1.12.1989ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା 1989 ନୀତି ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ । 1989ର ନୀତିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଧ୍ୟମ ଏବଂ ବୃହତ ଶିଳ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଓଡ଼ିଶା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 1 (a) ରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 1 (b) ରେ ଛାଡ଼ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସ୍ତମ୍ଭ 4 ଅନୁଯାୟୀ, ବିଭିନ୍ନ ଜୋନରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ 9 ବର୍ଷ କିମ୍ବା 7 ବର୍ଷ ସମୟ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାର ଲାଭ ପାଇବେ । ଯେଉଁମାନେ ଛାଡ଼ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଏକ ଅବଧି ପାଇଁ ଲାଭ ପାଇବେ ଯାହା ସ୍ତମ୍ଭ 4 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ

ଅବଧିଠାରୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମ୍ ଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଛାଡ଼ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ 2 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଲାଭ ପାଇବେ ।

ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ ଅଧିସୂଚନାର ସାରାଂଶ 1989 ନୀତିର ମଧ୍ୟମ ଏବଂ ବୃହତ ୟୁନିଟ୍ (ସ୍ଥଗିତକରଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ) କୁ ନିମ୍ନମତେ ବର୍ଗୀକୃତ କରିଥାଏ:

1	2	3	4
କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟର ଶ୍ରେଣୀ	ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ତାରିଖ	ଅବଧି
1	ନୂତନ ମଧ୍ୟମ/ବୃହତ ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ (1989 ନୀତିର)	ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥାୟୀ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ କେବଳ 1.12.1989 ରେ କିମ୍ବା ପରେ କରାଯାଇଛି	କିଛି ଜିଲ୍ଲାରେ 9 ବର୍ଷ କିଛି ଜିଲ୍ଲାରେ 7 ବର୍ଷ
2	1.4.1986 ରେ କିମ୍ବା ପରେ ଜାରି ରହିଥିବା ମଧ୍ୟମ/ବୃହତ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ (1986 ନୀତି ପରେ)	ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥିର ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ 1.4.1986 ରେ କିମ୍ବା ପରେ କିନ୍ତୁ 1.12.1989 ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ୟୁନିଟ୍ 1.4.1986 ପରେ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ।	- ସମାନ –
3.	1.8.1980 ରେ କିମ୍ବା ପରେ ଜାରି ରହିଥିବା ମଧ୍ୟମ/ବୃହତ ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ(1980 ନୀତି ପରେ)	ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥିର ପୁଞ୍ଜି-ନିବେଶ 1.8.1980 ରେ କିମ୍ବା ପରେ ଏବଂ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ 1.4.86 ପରେ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ।	- ସମାନ -

(ଟିପ୍ପଣୀ : କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 4 ରୁ 6 ଶିଳ୍ପ ଉପରେ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ ସମାନ ରିହାତି ସହିତ କାରବାର କରେ ଏବଂ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 6, 1980 ନୀତି ୟୁନିଟ୍ ସହିତ ଜଡିତ) ।

1980 ର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ୍ ଏବଂ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା 1980 ନୀତିର ଏହିପରି ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ 1989 ନୀତିର ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରୁଥିବା ଭଳି ଆରୋପିତ ଭେଦଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉପରୋକ୍ତ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 3 ସହିତ ଆମେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମାମଲାରେ ସଂପୃକ୍ତ ।

1980 ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁଠାରେ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ 1.8.1980 ପରେ ନିବେଶ କରିଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ତିନି ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ ହୋଇପାରେ : *ପ୍ରଥମତଃ*, ଯେଉଁମାନେ 1.8.1980 ପରେ ନିବେଶ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଭଳି 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ : *ଦ୍ୱିତୀୟତଃ*, ସେହି ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁମାନେ 1.8.1980 ପରେ ଏବଂ 1.4.86 ପୂର୍ବରୁ ନିବେଶ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ 1.4.1986 ପରେ ଏବଂ 1.12.1989 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ; *ତୃତୀୟତଃ*, ସେହି ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁମାନେ 1.8.1980 ପରେ ଏବଂ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ନିବେଶ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ 1.12.1989 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏହି ତିନୋଟି ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟରୁ, କେବଳ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟକୁ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 3 ର ସ୍ତମ୍ଭ 3 ର ଲାଭ ନେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରକୁ ନୁହେଁ, କେବଳ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକୁ 1980 ନୀତିର ଲାଭ ପରିହାର କରିବାକୁ ଏବଂ 1989 ନୀତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7.3.2 ଅନୁଯାୟୀ 1989 ନୀତି ଅଧୀନରେ ଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ଅଧିସୂଚନାରେ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 2 (1986 ନୀତିର ୟୁନିଟ ଗୁଡିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଏବଂ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 3 (1980 ନୀତିର ୟୁନିଟ ଗୁଡିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) କୁ ତୁଳନା କରିବା, ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଯେ 1980 ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ ଗୁଡିକ ଉପରେ 1989 ନୀତିର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ 1980 ନୀତିର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟକୁ 1989 ନୀତିର ଲାଭରୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ରହିଛି କି ।

ପ୍ରଥମତଃ, 1989 ନୀତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 2 ଅଧୀନରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ଲାଭକୁ 1986 ନୀତିର ନୂତନ ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିଥିଲା ଯାହା 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ତା'ପରେ 1989 ନୀତି କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 3 ଅଧୀନରେ ଏହାର ଲାଭକୁ 1980 ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟକୁ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ 1.8.80 ପରେ ଏବଂ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ନିବେଶ କରାଯାଇଥିଲା, ସର୍ତ୍ତ ଯେ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ

1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଭାରାର୍ପିତ ସରକାର ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯଥା, 1986 ନୀତି ଏବଂ 1980 ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାର ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସାଧାରଣ କାରକ ହେଉଛି 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନର ତଥ୍ୟ । ବାସ୍ତବରେ, ଏପରି ଏକ ସାଧାରଣ ଉପଚାର 1986 ନୀତି ପ୍ରଚଳନ ହେବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ 1989 ନୀତିର କଥା ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲା ଯେ, ଯେତେଦୂର 1980 ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାର ସମ୍ପୃକ୍ତ, ଯେଉଁଠାରେ ଉତ୍ପାଦନ ମଧ୍ୟ 1.4.1986 ପରେ ଥିଲା, ସେହି ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକ 1986ରେ ନୂତନ ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକ ଭଳି ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ସମାନ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, 1980 ନୀତି ଅଧୀନରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍, ଯେଉଁଠାରେ ୟୁନିଟ୍ ଯଦିଓ 1.8.1980 ପରେ ଏବଂ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ନିବେଶ କରିଥିଲା ଏବଂ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ଏପରି ଏକ ଯୋଜନାରେ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥି ସହିତ, ଯଦି 1986 ନୀତି ଅଧୀନରେ ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ଲାଭ 1980 ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ କୁ ବିସ୍ତାର କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଉଭୟ 1.4.1986 ପରେ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ତେବେ ବୋଧହୁଏ 1980 ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ ପାଇଁ ଏକ ଭଲ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ 1986 ନୀତିର ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ତୁଳନାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଦଭାବ କରାଯାଉଥିଲା । ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବୈଧ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରେ ଯେ 1.8.1980 ଏବଂ 1.4.1986 ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେଦୂର 1986 ଯୋଜନାର ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକ ସମ୍ପୃକ୍ତ, ସେମାନେ 1.4.1986 ପରେ ନିବେଶ କରିଥିଲେ,- ଏହା ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଥିଲା ତାହା ଥିଲା ଉତ୍ପାଦନ ତାରିଖ । 1980 ନୀତିର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯେଉଁଠାରେ ନିବେଶ 1.8.1980 ଏବଂ 1.4.1986 ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ୟୁନିଟ୍ (ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି) 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ସେହି ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକୁ 1986 ନୀତିର ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ସହିତ କିମ୍ବା 1980 ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାର ୟୁନିଟ୍ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦନ ତାରିଖ ଥିଲା 1.4.1986 ରେ କିମ୍ବା ପରେ । ସର୍ବୋପରି, ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ର ନୀତି କେବଳ 1986 ନୀତି ଅଧୀନରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1989 ନୀତି ଅଧୀନରେ ଜାରି ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ

1980 ନୀତିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାର ଗୁଡିକୁ ଲାଭ ବିସ୍ତାର କରିବାରେ କିଛି ଭୁଲ୍ ନଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ 1986 ନୀତିର ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ଭେଦଭାବ ଏଡ଼ାଯାଇପାରିବ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, 1980ର ନୀତିର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡିକୁ ବାଦ ଦେବାର ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ଥିଲା । ଏହାବ୍ୟତୀତ, ଯେପରି ଆମେ ପୂର୍ବରୁ କହିଛୁ, ସୁଧମୁକ୍ତ ଋଣ ଏବଂ ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ ଯୋଜନା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଷୟ ଥିଲା । 1989 ନୀତି ଅଧୀନରେ ଯାହା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଥିଲା ସ୍ଥଗିତ/ଛାଡ଼ ଯୋଜନାରେ ଆଭିମୁଖ୍ୟର ଏକରୂପତା ଆଣିବା ଏବଂ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ଥିବା ୟୁନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଏଡ଼ାଇବା । ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ 1.4.1986 ର ଶେଷ ତାରିଖର ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି ଏବଂ 1980 ଯୋଜନାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରକୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ବର୍ଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ, ବାଦ ଦେବା ଏବଂ 1980 ଯୋଜନାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟକୁ 1989 ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ବୈଧ କାରଣ ପାଇଁ ଥିଲା । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ବିକ୍ରୟ-ଟିକସରୁ ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ଏବଂ ପୁରୁଣା ୟୁନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା *ମେସର୍ସ ଭାରତ ଜେନେରାଲ୍ ଆଣ୍ଡ ଟେକ୍ସଟାଇଲ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ*, [1989] Suppl. 1 SCC 153 ମାମଲାରେ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ (ପୃଷ୍ଠା 189 ଦେଖନ୍ତୁ) ଧାରା 41-Aରେ 1983 ସଂଶୋଧନର ଫଳାଫଳ ଥିଲା ଯେ ପୁରୁଣା ୟୁନିଟକୁ କ୍ରୟ-ଟିକସ ଦେବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ କାରବାର ଟିକସ ଇତ୍ୟାଦି, ଯାହା ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ପିଛା ମୋଟ 1650 ଟଙ୍କା, ସେହି ସମାନ ବିଶୋଧିତ କପା-ମଞ୍ଜି ତେଲ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ଟିକସ ନଦେଇ କର-ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଭଦାୟକ ସ୍ଥିତିରେ ରଖାଗଲା ।

ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ "ନୂତନ ୟୁନିଟ୍ ସପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଛାଡ଼ର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଏକ ଦୃଢ଼ ଅର୍ଥନୈତିକ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ ନୀତି ରହିଛି" । ପ୍ରତି-ଜବାବରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

> "ତେଣୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପୁରୁଣା ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ୟୁନିଟ ଭଳି ସମାନ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା, କାରଣ ଉଭୟ ୟୁନିଟ ସମାନ

ପ୍ରକାରର ଉତ୍ପାଦ ଉତ୍ପାଦନରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି । *ବାସ୍ତବରେ, ଯଦି ସରକାର ଏପରି ନୀତି ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା କେବଳ ନୂତନ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାରେ ବିଫଳ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ନୂତନ ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁରୁଣା ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକ ସହିତ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସଫଳତାର ସହ ପରିଚାଳନା କରି ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାୟୀ କରିପାରିଛି, ତୀବ୍ର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇବାରେ ଏକ ତୁଳନାତ୍ମକ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବ ।*

ପୁନର୍ବାର *ମହମ୍ମଦ ଜାବର ମଲିକ ଲାସଜନ* ବନାମ *ଜେ.କେ. ରାଜ୍ୟ*, [1994] Suppl. 3 SCC 24 (ଯେଉଁଥିରେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍.ସି. ସେନ୍ ଏକ ପକ୍ଷ ଥିଲେ) ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ କେତେକ ଶିଳ୍ପକୁ ଏକ ସାଧାରଣ ଶୀର୍ଷକରେ ରଖି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ବିକ୍ରୟ-ଟିକସରୁ ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କେବଳ ଏହିପରି କିଛି ଶିଳ୍ପକୁ ରିହାତିର ସମ୍ପ୍ରସାରଣକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା କ୍ଷମତାର ଏକ ମନମୁଖୀ ପ୍ରୟୋଗ ନଥିଲା, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଶିଳ୍ପକୁ ଅଧିକ ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବରେ ନୂତନ ଥିଲା । ଏହି କୋର୍ଟ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

> "ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ରାଜ୍ୟପାଳ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀକୁ ଟିକସ ମୁକ୍ତ କରିବା ନେଇ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିବେ । ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ପ୍ରଶାସନିକ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ସଂରକ୍ଷଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ।"

ତେଣୁ, ସେ ପୁରୁଣା ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରୟ-ଟିକସ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ କି ନୁହେଁ, ଯାହା ସେମାନେ ନୂତନ ୟୁନିଟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଥିଲେ, ତାହା ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରକ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ । ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଯାହା ସୁଦୃଢ ହୋଇଛି, ତାହାକୁ ନୂତନ ଶିଳ୍ପ ତୁଳନାରେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ତେବେ ଏହିପରି ବର୍ଗୀକରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଧ ହେବ ।

1980 ନୀତି ଅଧୀନରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ୟୁନିଟ୍ କେବଳ ମନ୍ଦ ଯୋଜନା କିମ୍ବା ଅଦକ୍ଷତା କାରଣରୁ 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରି ନଥିଲା ବୋଲି ତର୍କ ମଧ୍ୟ

ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । 1.4.1986 ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି କିଛି ୟୁନିଟ୍ ଉତ୍ପାଦନକୁ ଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ, ଏହାର ନିର୍ମାଣ, ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବୃଦ୍ଧି, କ୍ଷେତ୍ରର ତୁଳନାତ୍ମକ ଅବିକଶିତ ଅବସ୍ଥା, ପ୍ରଶାସନିକ ସ୍ଥାଣୁତା କିମ୍ବା ଶ୍ରମ ସମସ୍ୟା ଭଳି ବିଭିନ୍ନ କାରଣ ଥାଇପାରେ ।

ପୁନର୍ବାର ଏହା ସୁସ୍ଥିରୀକୃତ ଯେ ଟିକସ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଛାଡ଼ ପ୍ରଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକ କ୍ଷମତା ରହିଛି । *କେରଳ ହୋଟେଲ ଏବଂ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ଆସୋସିଏସନ* ବନାମ *କେରଳ ରାଜ୍ୟ*, [1990] 2 SCC 502 ରେ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବର୍ମା (ସେତେବେଳେ ସେ ଥିଲେ) ଯାହା ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି:

> "ଟିକସ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅନୁମୋଦିତ ବର୍ଗୀକରଣର ପରିସର ଅଧିକ ରହିଛି ଏବଂ ଯଦି ବର୍ଗୀକରଣକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ମନମୁଖୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ବର୍ଗୀକରଣ ପାଇଁ ମାନଦଣ୍ଡ ଚୟନ କରିବା ଆଇନଗତ ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ"(ପୃଷ୍ଠା 512)

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଭେଙ୍କଟଚାଲିଆ (ସେତେବେଳେ ସେ ଥିଲେ) *ପି.ଏମ. ଅଶ୍ୱଥନାରାୟଣ ସେଟ୍ଟି* ବନାମ *କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ*, [1989] Suppl. 1 SCC 696ରେ ନିମ୍ନମତେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି:

> "..........ଆର୍ଥିକ ନିୟମାବଳୀର ପଦକ୍ଷେପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରଶସ୍ତ କ୍ଷମତା ଉପଭୋଗ କରେ । ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଏହି ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ ବିବିଧ ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଆର୍ଥିକ ମାନଦଣ୍ଡର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥର ସମାଯୋଜନ ଏବଂ ସନ୍ତୁଳନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । କେଉଁ ଅର୍ଥନୈତିକ ଏବଂ ସାମାଜିକ ନୀତି ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ କେଉଁ ଭେଦଭାବ ସେହି ସାମାଜିକ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବା ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।"

ତେଣୁ, ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ 1989 ନୀତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.18 ଏବଂ 16.8.1990 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା SRO 790/90 (ଅର୍ଥ)ର ଅନୁରୂପ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯେହେତୁ ସେମାନେ 1989 ନୀତିର ଲାଭ କେବଳ 1980 ନୀତିର ନିରନ୍ତର ୟୁନିଟ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲେ, ଯାହା 1.4.1986 ପରେ

ଉତ୍ପାଦନକୁ ଯାଇଥିଲା, ଉକ୍ତ ବର୍ଗୀକରଣ ବୈଧ ଅଟେ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥିଲା ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ – 142 :

ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତି ଭୂଷଣଙ୍କ ଶେଷ ତର୍କ ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ଶିଳ୍ପ ଯିଏ 1989 ନୀତିର ଲାଭ ପାଇବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ନ୍ୟାୟ ସ୍ୱାର୍ଥରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାରେ କୌଣସି ଗୁଣବତ୍ତା ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ମଧ୍ୟ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ କାରଣରୁ, ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।